

W przedmiocie podobieństwa fonetycznego Sąd przeinaczył dowody oraz nie ocenił prawidłowo stanu faktycznego; orzeczenie Sądu jest materialnie nieściśle, gdy chodzi o poczynione przez niego ustalenia w kwestii przedstawionych mu dokumentów.

Sąd nie wziął pod uwagę faktu, że sprzedaż produktów leczniczych wymagała udziału specjalistów.

W kwestii podobieństwa wizualnego Sąd niewłaściwie zastosował swoje własne orzecznictwo, zgodnie z którym początek znaków towarowych jest ogólnie uznawany za najważniejszy element oraz zgodnie z którym w stosunkowo krótkich oznaczeniach, jak te w niniejszej sprawie, elementy środkowe są tak samo ważne jak elementy początku czy końca oznaczenia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 11 czerwca 2012 r. — Digital Rights Ireland Ltd przeciwko Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland i the Attorney General

(Sprawa C-293/12)

(2012/C 258/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Digital Rights Ireland Ltd

Strona pozwana: Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland i the Attorney General

Pytania prejudycjalne

1) Czy ograniczenie wynikające z wymogów art. 3, 4 i 6 dyrektywy 2006/24/WE (¹) prawa strony skarżącej do

korzystania z telefonii komórkowej jest niezgodne z art. 5.4 TUE, jako nieproporcjonalne i zbędne lub niewłaściwe do realizacji uzasadnionych celów:

a) zapewnienia dostępności określonych danych do celu dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw?

oraz

b) zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej?

2) W szczególności

(i) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem obywateli do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich określonym w art. 21 TFUE?

(ii) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do poszanowania życia prywatnego określonym w art. 7 karty i art. 8 EKPC?

(iii) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do ochrony danych osobowych określonym w art. 8 karty?

(iv) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do wolności wypowiedzi określonym w art. 11 karty i art. 10 EKPC?

(v) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do dobrej administracji określonym w art. 41 karty?

3) W jakim zakresie traktaty — a zwłaszcza zasada lojalnej współpracy określona w art. 4.3 Traktatu o Unii Europejskiej — zobowiązują sąd krajowy do badania i oceny zgodności krajowych przepisów wdrażających dyrektywę 2006/24/WE z gwarancjami ochrony przyznanymi w karcie praw podstawowych, w tym w jej art. 7 (powtórzonym w art. 8 EKPC)?

(¹) Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54)